

RUGBYCLUB ETTEN-LEUR

SCRUMPIE december 2011

Scrumpie, 40te jaargang, nummer 4

Colofon

WWW.RUGBYCLUBETTENLEUR.NL

Het Scrumpie is het clubblad van Rugbyclub Etten-Leur,
opgericht 14 juni 1971

Bestuur Rugbyclub Etten-Leur

Voorzitter	Thierry Bayle	0641-231813
Secretaris	Jaap Janssen	0625-048310
Penningmeester & ledenadministratie	René Pijnenburg	0622-803354
Jeugdcoördinator	Charlotte Taylor	0628-410571

Ereleden Rugbyclub Etten-Leur

Peter van Maanen († 2000)
Joop Jansen
Aad van Buitenen
Ton van de Sande
René Pijnenburg

Lid van verdienste

Rik Roovers

Redactieadres

René Pijnenburg
E-mail: Penningmeester@rugbyclubettenleur.nl
Tel: 06 – 22 80 33 54

Om te beginnen.....

Beste lezers,

Voor u ligt het extra dikke Kerstscrumpie. Wederom met een schitterend Kerstverhaal over sportclub 't Opstootje, een gedetailleerd reisverslag van Gerard en Cis van hun bezoek aan het WK in Nieuw Zeeland. Wederom hebben we twee geboortes te melden en vindt u de vaste rubrieken ook weer terug in dit Scrumpie. En uiteraard is Sinterklaas de REL-jeugd niet vergeten.

Namens de voltallige redactie wens ik u fijne Kerstdagen en veel plezier in het nieuwe jaar.

René Pijnenburg

RUGBY ETTEN-LEUR
1971-2011

Volgende uitgaven van Scrumpie.....

Scrumpie april

Uitgave 6 april – deadline 1 april

Noteer bovenstaande data in uw agenda en lever je bijdrage aan ons clubblad via Penningmeester@rugbyclubettenleur.nl

Van de voorzitter.....

Nog niet zo lang geleden stonden we met z'n allen in een grote tent het 40-jarig jubileum te vieren, vele hoogtepunten zijn daarbij de revue gepasseerd. Enkele dieptepunten heb ik ook voorbij horen komen, "daar moet je doorheen om er sterker uit te komen" hoorde ik iemand zeggen. Welnu, op dit moment kan ik wel zeggen dat het sportieve dieptepunt nu wel bereikt is. Rel 1 is gisteren (ook ik moet mij aan de deadline voor het Scruppie houden) uit de competitie terug getrokken. Voor een enkeling lag dit waarschijnlijk in de lijn der verwachting, persoonlijk heb ik tot de wedstrijd tegen Hilversum "goede hoop" gehouden. Neemt niet weg dat er geconcludeerd

moest worden dat het sprookje voor nu even klaar is. Wat mij betreft is het een horrorscenario geworden, waarbij ik absoluut wil duidelijk maken dat het niet aan de mensen heeft gelegen die de kar van REL 1 getrokken hebben. Murphy weet er meer van...

Om dan toch nog even terug te keren naar wonderland; Alice kan nog steeds een kampioenschap van het cluppie meemaken. REL2 is nog steeds volop in de race al zal het niet makkelijk worden om de enige concurrent voorbij te gaan. Het zou wel een mooi einde zijn aan een "raar" seizoen.

Terug in de "gewone wereld" moet ik concluderen dat er naast het sportieve deel er nog een aantal zaken zijn welke onze aandacht vragen. De laatste jaren zijn we met man en macht bezig geweest om zaken op de rails te krijgen en houden. We missen alleen de handjes binnen de club. Om deze reden zijn we (voor mij nu nog aanstaande, ten tijde van het uitbrengen van het Scruppie inmiddels afgelopen-) maandag met een selectie van leden bij elkaar om de knelpunten te definiëren en nog belangrijker; zoeken naar oplossingen! Dit gezelschap is geselecteerd op een zo breed mogelijk scala aan leden, jong, oud, lang, kort, nieuw, ervaren, etc... Laat voor een ieder wel duidelijk zijn dat we NIEMAND willen passeren in deze discussie, je kunt alleen niet met een task-force van 40 of 50 man aan de slag. We zullen zeker een beroep gaan doen op alle leden zodra er een aantal richtlijnen gedefinieerd zijn, ik reken dan ook op jullie medewerking. Zoals een van mijn voorgangers eens heeft gezegd; "De kunst is om met vele mensen allemaal een klein beetje te doen.

Dan is toch al het werk gedaan, zonder dat er enkele mensen zijn met een onredelijk groot pakket aan werkzaamheden. "

Ik ben niet van zins om de verschillende aandachtspunten die we op dit moment hebben allemaal in dit stuk te gaan beschrijven maar er is er 1 die ik er toch uit ga lichten.

Contributie betalen is een probleem. Het kan niet zo zijn dat bestuurleden elk jaar weer achter de centen aan moeten omdat men het gewoon niet overmaakt. Je bent lid van een vereniging en dat heb je een financiële verplichting in de vorm van je contributie. Ook het verhaal van “ ik speel niet dit seizoen” of “ ik heb mij aan de bar afgemeld” zijn niet ter zake doende argumenten. Als je niet wil of kunt spelen zul je je lidmaatschap voor de gestelde datum, welke ruimschoots voor de deadline en meermalen kenbaar gemaakt wordt, moeten laten aanpassen en dan natuurlijk via mail of brief. Hetzelfde geldt overigens voor meerdere zaken zoals broekjes, sokken, etc... “ ik betaal straks wel” of “ geef mij even een Extran, ik betaal na afloop wel”. Als een ieder zijn verantwoording nu eens neemt wordt het voor allemaal een stukje leuker.

Goed, het is niet alleen maar kommer en kwel binnen “ het opstootje” , er zijn ook zaken die wel goed gaan. Als ik op het jubileum terugkijk moet je ook concluderen dat REL springlevend is en in vele harten een speciaal plekje heeft. Dit is wel iets om trots op te zijn. Als mensen al vanuit Australië overkomen om met ons het jubileum te vieren, als er een recordaantal mensen naar het Kerstdiner komt, als oud-spelers REL aanbevelen bij vrienden en kennissen, ik kan zo nog wel even doorgaan, dan mag je zeggen dat je er als vereniging helemaal staat en REL springlevend is. Laten we dit als basis voor de toekomst nemen.

Naar volgend jaar spreek ik de wens uit om onszelf, verenigingsbreed, meer bewust te laten zijn van wat topsport en breedtesport inhoudt. Dat we snel een uitspraak kunnen doen over de nieuwe accommodatie waarmee de club tot in lengte van jaren goed mee voorruit kan. En tot slot maar wat mij betreft het belangrijkste, het besef krijgen dat we met z'n allen de club zijn. Ik wil dan ook alle mensen welke gevraagd en/of ongevraagd de club helpen oprecht bedanken. Spelers, ex spelers, bestuurders, leden van de commissies, begeleiding van de jeugd en senioren, trainers, trainers van de jeugd, lijnentrekkers, mensen welke gevraagd en soms ook ongevraagd een bardienst draaien, mensen welke de club financieel steunen, en iedereen welke ik mogelijk ben vergeten.

Ik zie jullie graag op 8 Januari 2012 tijdens Jong tegen Oud. Laten we er dan vooral ook maar gelijk eentje op het volgende jaar drinken.

Ik wens jullie allen fijne Kerstdagen en een heel gezond, gelukkig en voorspoedig Nieuwjaar.

Met ovale kerstgroet,
Thierry Bayle

Love hurts.....

Gezeten op mijn hotelkamer in Shenzhen, China bereikte mij het bericht dat onze club, in overleg met de NRB besloten had het eerste team terug te trekken uit de Ereklasse. Ongetwijfeld een moeilijke beslissing voor het bestuur, maar vooral een moedige en ook goede.

Hoewel iedereen het misschien had zien aankomen, hakte het bericht er bij mij toch wel in. Ik was blij dat mijn rugbymaatje Ton van de Sande samen met me reisde, zodat we het er samen over konden hebben. We konden ons leed, want zo voelde dat echt, samen delen. Tussen de bedrijven van het voeren van lastige onderhandelingen met Chinese fabrieken, spraken we over 'onze' club en vooral over de moeilijke tijd die we wederom lijken door te maken. We spreken onze waardering uit voor de kleine groep bestuursleden die een enorme inspanning moet leveren om alles op de rit te houden, maar ook voor de spelers en de begeleiding, die er tot het laatste moment wel bij waren.

Het bericht doet ondanks alles pijn, want we houden van de club. Ik wil niet bij de 'beste stuurlui' horen en voel me ook verantwoordelijk voor de situatie waarin de club zich momenteel bevindt. Ik maak er per slot van rekening deel van uit. Ik ga dan ook mijn stinkende best doen om een bijdrage te leveren aan 'de wederopstanding'. Zoals ik al vaker heb verkondigd, heeft REL mij zoveel gebracht dat ik me verplicht voel iets terug te doen. Als we dat met een grote groep mensen doen, dan kunnen we de pijn verzachten en komen we er hopelijk bovenop. Het bestuur kan hierbij ongetwijfeld iedere steun, in welke vorm dan ook, gebruiken.

Joost Gielen

REL, een potent clubke.....

Lars Joseph Eleveld

19 November 2011

Hij is geboren om 19.25 uur
en weegt 3645 gram

Zoon van Henk en Miranda
Broertje van Nikki

Website www.rugbyclubettenleur.nl.....

Op de website van onze club tref je alle informatie betreffende onze club. Of het nu gaat om stukken in de media, foto's betreffende onze club, informatie over de vele commissies binnen REL, de agenda, de wekelijkse convocatie; u vindt het allemaal op onze website. Ook dit Scrumpie staat op onze website vermeld en daarbij zijn alle foto's en logo's in kleur.

Ledenadministratie.....

De ledenadministratie wordt bij REL op één centraal punt gevoerd en wel bij de penningmeester. Dit gebeurt in een systeem dat ARL heet en dat rechtsreeks in verbinding staat met de Nederlandse Rugbybond. Wijzigingen in de REL ledenadministratie worden dus meteen doorgevoerd in het systeem van de NRB.

Bestuursleden en leden van de technische commissie en de jeugdcommissie kunnen dag en nacht de gegevens in de ledenadministratie raadplegen, zodat zij altijd over de meest recente gegevens beschikken.

Het verzoek aan jullie allemaal is dus om wijzigingen, in je adres, telefoonnummer, je lidmaatschapstatus en/of e-mailadres **uitsluitend** door te geven via penningmeester@rugbyclubettenleur.nl

Wijzigingen in je lidmaatschapstatus met betrekking tot het nieuwe rugbyseizoen moeten vóór 1 juni 2012 schriftelijk of **per mail worden doorgegeven op het bovengenoemde e-mailadres**. REL moet in de eerste week van juni een opgave doen aan de NRB van de spelers die in het seizoen 2012-2013 deel gaan nemen aan wedstrijden. REL ontvangt op basis daarvan een factuur voor de bondsbijdrage per speler. Daarnaast wordt in juni de financiële begroting gemaakt voor het seizoen 2012-2013 en moeten we als club weten hoe we er voorstaan.

Indien leden zich na 1 juni 2012 afmelden voor het nieuwe seizoen is dit te laat en zal de volledige contributie voor het seizoen 2012-2013 betaald moeten worden.

Het bestuur van Rugbyclub Etten-Leur

SOL-ART

ZONWERING - ROLLUIKEN - ZONNESCHERMEN

Sol-Art – Markt 82b – 4875 CG – Etten-Leur
Tel 076-5022830 – fax 076 – 5038652
e-mail info@sol-art.nl - website www.sol-art.nl

Arthur en Peter

Van Saté tot Rijsttafel en van Luxe Hapjes tot Tapas

Een gezellige avond met vrienden, receptie of verjaardagsfeestje?

Door een zeer gevarieerd aanbod van Tapas en Indonesische rijsttafel stellen wij het buffet samen op onze eigen persoonlijke wijze

Wij verzorgen uw Rijsttafel en of Tapas catering
vanaf 8 t/m 50 personen

06- 13 15 15 30

06- 12 29 41 49

RELaas van RWC2011, Aotearoa.....

Daar vertrokken we dan vanaf Schiphol naar Auckland, Gerard en ik, met 24 uur vliegen voor de boeg. Je kijkt wat filmpjes, je speelt wat spelletjes en eet wat rijst als de stewardess dat komt brengen. Tussenstopje in Kuala Lumpur van 8 uur, maar gelukkig

hadden we een hotelkamertje laten regelen op het reisburo. Zegt die sambalvreter achter de balie: The computer says no. Niet dus. Dan maar ter plaatse regelen om effe lekker te kunnen pitten, douchen, je kent het wel. Affijn, na lange tijd kwamen we aardig verrot aan in Auckland.

Campertje oppikken en rijden maar. Al viel dat in het begin best tegen! Dat rijden aan de verkeerde kant van de weg, oke, maar wat een eind auto zit er ineens links van je! Dat went gelukkig ook vrij snel en van struikgewas heb je niet zo heel snel schade... Meteen maar een camping

opgezocht, vlak aan zee, mooi strandje. Meteen maar 5 dagen geboekt, want dan hadden we in de buurt onze eerste wedstrijd.

Vriend Sjoerd (Oud Zeelander) is ook nog enkele dagen op bezoek geweest, meteen zijn slaappleats in de camper gesloopt, maar alla. Met ons drieën zijn we naar Auckland geweest, binnenstad en havens bezocht, Martin Johnson ontmoet, stadsgezicht vanaf 192 meter hoogte in de SkyTower gezien en uiteraard een paar overheerlijke Guinnessjes genuttigd.

Vrijdag's hadden we onze eerste wedstrijd, Zuid Afrika – Samoa, in North Harbour, in het noorden van Auckland. Vooraf verzamelen bij Muldoon's, de plaatselijke Ierse pub van Orewa, en een paar Guinnessjes drinken. Sjoerd had nog geen kaartje voor de wedstrijd, maar kon er bij het stadion nog wel eentje bemachtigen. Het was een goeie pot waar de Bokke onterecht wonnen met een puntje verschil. Het bleek de tot dan toe beste wedstrijd van het toernooi te zijn, hebben wij weer...

De andere ochtend hebben we Sjoerd afgezet in Auckland, hij zou nog naar Maleisie gaan, en wij moesten verder naar Hamilton om op zondag de wedstrijd Wales-Fiji te gaan bekijken. Onderweg zijn we langs Mount Taranaki gekomen, prachtige berg, helaas niets van gezien omdat het te mistig was. Dus zijn we doorgereden naar Hamilton, camping was vol en moesten we naar een veldje waar doorgaans andersoortige evenementen worden gehouden. In de binnenstad zat een aardig kroegje, waar ook Guinness op het

menu stond dus daar hebben we ook wat tijd doorgebracht. Er was zelfs een 'local' die mij vroeg hoe die man van Sky Sports ook weer heette die de wedstrijd Frankrijk- Tonga analyseerde. Dat ie dan van een Nederlander moet horen dat het Kobus Wiese betrof, wereldkampioen rugby in 1995. Ook een 2^e-rijer, misschien dat ik hem daarom nog herinnerde.

De wedstrijd Wales-Fiji was eigenlijk geen wedstrijd, 66-0 voor Wales en zeiknat geregend op de koop toe. Gelukkig stond daarna bij Biddey O'Hannigans weer een Guinnessje op ons te wachten. Lekker.

Na een heerlijk ijskoud nachkje (kachel van de camper werkte niet) vertrokken we naar Wellington, daar werden het andere weekend twee, naar later bleek, prachtige kwartfinales gespeeld. En laat ons daar nou kaarten voor hebben. Dus 5 dagen zien door te komen in Wellington en omgeving. Het is een prachtige stad, mooie architectuur en natuurlijk hadden we de Ierse pub ook al snel gevonden. Dat kwam ook wel omdat de firma Guinness een kaart gemaakt had met op de voorkant het noorder-eiland en op de

achterkant het zuider-eiland. In de ruimte daaromheen stonden alle adressen waar Guinness van de tap geschonken werd. De originele kaart van Nieuw-Zeeland werd al snel aan de kant geschoven, zult u begrijpen. Kitty O'Sheas was de komende dagen redelijk vaak ons verblijf. Ook voor en na onze eerste kwartfinale, Wales-Ierland, was dat de plaats waar wij vertoefden. De wedstrijd was goed, de sfeer nog beter. Helaas was het ook nu nog vrij fris in "The land of the long white cloud". Sta ik daar, na een (zeer terechte) overwinning van Wales, in mijn Wales-shirt in een Ierse pub. Dan maak je pas echt vrienden. Ja heus, de Ieren feliciteerden me zelfs en liepen dan weer weg en mompelden stuk voor stuk "bastard" (of zoiets). Ook Australië-Zuid Afrika de dag erna, na eerst even zo'n Iers biertje bij Molly Malone gedronken te hebben, was een mooie pot. Helaas heb ik niet alles gezien omdat er op de tribune schuin voor ons een wedstrijdje van heel ander kaliber bezig was. Een paar kwajongens deelden over en weer wat tikken uit, waarna de security het in nauwe samenwerking met de plaatselijke politie op een doeltreffende, doch hardhandige wijze professioneel opgelost heeft. Zo zouden ze dat in Nederland ook wat vaker moeten doen, maar dat terzijde. Na de wedstrijd snel de bus naar Lower Hutt gepakt en in het plaatselijke hotel Nieuw Zeeland-Argentinië gekeken. Wat vielen de All Blacks tegen zeg, de eerste helft. Gelukkig gingen ze nog wel door, met het intussen bij iedereen bekende resultaat.

Zo, onze verplichtingen zaten erop, we konden nu gaan en staan waar we wilden met als enige verplichting om op tijd terug te zijn in Auckland voor de terugreis. Die liet nog 3 weken op zich wachten, dus hadden we wel wat tijd om het een en ander te gaan doen, bezichtigen, op te zoeken, enz. We begonnen de andere dag met de mooiste ferry-overtocht ter wereld, naar het zuider-eiland en zijn vanaf de boot gelijk doorgereden naar Kaikoura, daar zouden we de andere dag walvissen gaan bekijken. Helaas alles volgeboekt, dus moesten we een nachtje langer blijven, wat een straf. Ook hier al weer snel een kroegje gevonden, bleek een of andere omhoog gevallen Sil de Strandjutter te zijn waar we in de achtertuin op wat wrakhout zaten en toch wel genoten van zo'n overheerlijke pint of Guinness. Overigens kun je in Kaikoura ook verschrikkelijk goeie sate eten. Sorry Thuur, die van jou smaakt ook heel goed, maar deze was echt van buitenaardse kwaliteit. Die heb ik dus de andere dag nogmaals gegeten. Het whale-watches was zeer indrukwekkend, veel foto's van gemaakt en voordat we terug aan wal gingen ook nog een hele groep dolfijnen gezien. Echt wel mooi, zo in het wild. Later gingen we naar Christchurch, wat een ellende zagen we daar. De restanten van gebouwen die tijdens de aardbevingen in elkaar gestort waren. Heel het centrum afgezet en beveiliging bij alle ingangen, niet dichtbij te komen. Heel triest voor degenen die daar familieleden, vrienden of kennissen verloren hebben. Verder was er in de stad weinig te beleven, of het moeten de gigantische biefstukken van de "Lone Star" geweest zijn. Vrij snel zijn we dus overgestoken naar de westkust van het zuider-eiland, met de waarschuwing dat het daar hoogstwaarschijnlijk wel zou regenen.

Dat bleek! Het regent daar op 6 van de 7 dagen, en dan valt er op jaarbasis ook nog iets van 5 meter neerslag! Met andere woorden, we kwamen de bergen over en het regenen begon, en dat hield aan totdat we een paar dagen later weer in Picton waren voor de terugtocht naar Wellington. Dat zuider-eiland is echt ontzettend leeg, twee steden die we doorgelopen zijn, Greymouth en Westport, zijn samen ongeveer net zo groot als Etten-Leur en verder op het eiland vooral bos, bos, bos en nog eens bos. Oh ja, en bos. En bergen. En de doorgaande wegen zijn daar niet meer dan wat bij ons de provinciale wegen zijn, maar dan met fietsers erop, tractoren, waarschuwingen voor overstekende koeien, kiwi's, pinguïns, schapen. Waar ze niet voor waarschuwen dat zijn overstekende opossums, en die zie je dus ontzettend veel platgereden op straat liggen. Als je toevallig een bruggetje over moet, omdat er een riviertje uit de bergen komt, dan moet je wachten tot de tegenliggers weg zijn.

De bruggetjes zijn nou eenmaal niet breder dan een rijbaan. Maar met het verkeersaanbod daar ter plekke zal er zeker niet over gedebatteerd worden om de bruggetjes te verbreden. Wat er wel heel goed gedaan wordt is bij iedere bocht een adviessnelheid vermelden, als je daaraan houdt gaat het wel goed. Maar sommige

borden adviseren 15km/h, op een autoweg! Kun je nagaan hoe scherp en steil de bochten af en toe zijn.

Affijn, terug op het noorder-eiland, naar Upper Hutt naar de camping voor een nachtje en dan doorrijden naar Napier. Mooie stad, maar je moet houden van de kunstzinnige stijl (Art Deco) waarin het is opgebouwd na aardbevingen in de jaren '30 van de vorige eeuw. Ook hier hadden ze een "Lone Star", waar we dus gegeten hebben en Guinness uit een flesje gedronken (is weer eens wat anders). 's Avonds naar The Rose, Ierse pub met Schotse dame achter de bar en een heuse Guinness-club. Bij iedere 500 pints kwam je in aanmerking voor een presentje van de brouwerij. Nou weet ik niet hoe lang dat clubje al bestaat, maar een van de leden (waarschijnlijk erelid, of toch zeker lid van verdienste) had al een respectabele hoeveelheid van 3500 pints Guinness op, da's bijna 2 kuub! Vanuit Napier zijn we landinwaarts getrokken naar het vulkanisch gebied. Eerste dag bij Lake Taupo, in het stadje Taupo door de winkelstraat gelopen en wie lopen we daar tegen het grote lijf, Kobus Wiese. Meteen maar met hem op de foto gegaan, maar wat is die vent groot zeg! Daar ben ik een kleintje bij. Zou dat van de biltong komen of van de boerewors? Vanuit Lake Taupo ontspringt de Waikato River, en dat is meteen ook de langste rivier van Nieuw Zeeland. Aan het begin van de rivier, net uit het meer, al een waterval (The Huka falls) waar de zalmen en palingen niet tegenop kunnen. Met het water wat daar doorheen komt kun je iedere minuut 5 olympische zwembaden vullen. Indrukwekkend. Vlakbij deze watervallen liggen de "Craters of the moon", daar komt op veel plekken hete stoom uit de grond. Veel, zo niet alle, inwoners van deze streek hebben de verwarming van hun huis dan ook volledig via deze natuurlijke warmtebronnen geregeld. We zijn ook naar een informatiecentrum geweest, waar Gerard in een earthquake-simulator is geweest. Volgens mij was ie stuk, want die kast die rammelde aan alle kanten. Onderweg van Taupo naar Rotorua zijn we bij het meest kleurrijk, vulkanisch park geweest, Wai-o-tapu. Ook hier stoom uit de grond, maar daarnaast ook een heel scala aan mineralen. Geel als er zwavel omhoog komt, rood als het om ijzeroxide gaat, groen als het om antimoon en/of arseen gaat. Echt een prachtig mooi park, met aan het eind een bijna fluorescerend groen meer van zwavelzuur. Om dit park staat een hek, omdat het een toeristische attractie is. In Nederland zou er een hek om heen staan omdat het een zwaar vervuilde stort zou zijn van allerlei chemicaliën. Hoe mooi kan natuur zijn...

In Rotorua zijn we nog een paar dagen geweest, daar ruikt heel de stad lichtjes naar rotte eieren van de waterstofsulfide die uit de grond omhoog borrelt. Op de meest vreemde plekken mudpools, dat zijn net grote pannen waarin modder staat te pruttelen. Eigenlijk best een gevaarlijk gebied: je loopt daar kans op aardbevingen en vulkaanuitbarstingen en de waterstofsulfide is dodelijk bij hogere concentraties.

Later vertrokken we naar de stranden van Bay of Plenty, prachtig mooi zandstrand (tot dan toe hadden we vooral kiezelstranden gezien). Helaas vond een vrachtschip het kort daarvoor nodig om vast te lopen en olie te verliezen.

Deze olie was aangespoeld op de stranden die wij wilden bezoeken en dus waren die gesloten voor alle publiek. Dan maar naar Mount Maunganui, helemaal rond omheen gelopen en daar zagen we het gestrande vrachtschip ook liggen en een boel militairen die de olieresten aan het verwijderen waren. Die berg overigens, bestond uit een ontzettende hoeveelheid schelpen en rots. Ooit afgezonken naar de zeebodem en later omhooggedrukt door weet ik veel welke krachten uit de aarde. Het lijkt mij tenminste sterk dat de Nieuw Zeelanders schelpen geraapt hebben en ze daar allemaal op een hoop hebben gegoid.

Vanuit Rotorua doorgereden naar het Coromandel-schiereiland. Mooie wegen met veel scherpe bochten, steile afdalingen en weinig medeweggebruikers. Op een gegeven moment was Coromandel rechtdoor 57 km en linksaf 25 km. Wat zullen we doen? Linksaf maar dan? Oke. Blijkt na enkele honderden meters het asfalt op te houden, maar de bochten en het steile op en af gaat vrolijk door. Kortom, daar hebben we 25 km in de 1ste, 2de en heel af en toe de 3de versnelling kunnen rijden. Wel een heel mooi stuk overigens.

Met een koppeltje parende bosvarkens, geen wilde zwijnen, onderweg was het spektakel compleet.

Vanuit Coromandel zijn we via Auckland terug gereden naar Orewa, om van daaruit het noordelijke stuk noorder-eiland te verkennen. Naar dezelfde camping als waar we de eerste dagen gezeten hadden, met het enige verschil dat nu op 2 na alle 250 plaatsen

bezet waren. Zou het te maken hebben met de finale die 's avonds gespeeld zou worden? Wij konden nog wel aan kaarten komen, maar 600 euro vonden we beiden iets te veel van het goede. We zouden wel bij Muldoon's gaan kijken met een lekkere pot Guinness erbij. Komen we daar aan, wat blijkt? Is die tent failliet gegaan in de tussenliggende 3 weken, dus wij naar een ander etablissement. Gezellige tent, groepje Afrikanen en een boel Nieuw Zeelanders aanwezig om de finale te bekijken.

Juichen als All Blacks scoort en tevens als Frankrijk iets verkeerd doet. Spannend tot het laatste moment, maar dan. Men juicht nog een laatste keer, drinkt het bier op en gaat naar huis! Wat een anti-climax! Gerard en ik nemen nog een bier, maar voor we het leeg

hebben wordt het ons wel duidelijk dat de zaak gaat sluiten. Dus gaan we maar terug naar ons campertje, potje jokers dan maar. Ja, je moet wat.

Vanuit Orewa trekken we noordwaarts naar Whangarei, redelijk grote stad. Dus gaan we wat winkeltjes bekijken voor uitverkoop van RWC2011-materiaal. Ja, jammer. Alles dicht, omdat de All Blacks wereldkampioen zijn geworden en iedereen een extra feestdag krijgt. We zijn dus de stad maar uitgegaan en bij een waterval gaan kijken, heel mooi en aardig hoog verval. Op een nabij gelegen veldje, en dat deed me deugd, waren een man of 15 van ongeveer 12 tot 25 jaar oud een partijtje aan het touchen met kicken. Zag er verzorgd uit en sowieso zag het er beter uit dan een potje blokjesvoetbal of zo.

Na een poos maar weer verder gereden door 18km bos, met ergens halverwege een bord dat er een Kauri-park zou zijn. Kauri's zijn de enorme bomen, waar Nieuw Zeeland bekend om staat. Wel eens van gehoord? Ik niet, maar vooruit. We lopen daar tussen de (andere) bomen door en ineens, tering wat een joekel van een boom! De stam had een omtrek van zo'n kleine 14 meter en dan was ie ook nog eens 51 meter hoog. Volgens het bord wat er bij stond zou ie wel eens 2000 jaar oud kunnen zijn.

Na nog een nachtje op een camping gestaan te hebben waar absoluut niks te doen was, behalve jokers dan, zijn we voor een derde keer richting Orewa gegaan om nog eens lekker te gaan eten bij die tent waar we de finale ook gekeken hadden. En dat het lekker was is echt een understatement en om dat aan de kok te bewijzen hebben we als dessert allebei nog maar eenzelfde hoofdgerechtje besteld. Heerlijk. Na het eten zijn we door een local die duidelijk te veel had gedronken erop gewezen dat zuid Auckland een no-go-area was. Criminaliteit viert daar blijkbaar hoogtij. Toch moesten we daar naartoe om nog een nachtje op een camping te staan vlakbij het vliegveld en de camperverhuur. Dus wij gewoon naar die camping. Om te eten hoefden we maar 600m te lopen naar een vestiging van "Lone Star". Jammer, dicht. Een ander eettentje ernaast, dicht. Stukje verder zagen we een Ierse pub en daar kun je over het algemeen goed eten. En nog geopend ook. Maar wel waarschuwingen dat je niet binnen mocht met een pet, niet met een hoodie, niet met een zonnebril op. Het was mij meteen duidelijk waarom die andere eetgelegenheden gesloten waren. Goed gegeten en weer veilig terug op de camping. Andere dag camper terug ingeleverd met kapot bed, kapotte verwarming, kapot slot op de kast van de gasfles, maar daar werd verder niet moeilijk over gedaan.

Zonder al te veel vertraging weer terug gevlogen naar Schiphol, alwaar we werden verwelkomd door mijn meissie. Daarna nog 5 dagen nodig gehad om weer helemaal het mannetje te worden.

Kortom, een prachtige belevenis, een schitterend land, aanrader voor een ieder.

Groeten, Cis

**Trappenfabriek
Vermeulen**

Trappenfabriek Vermeulen BV

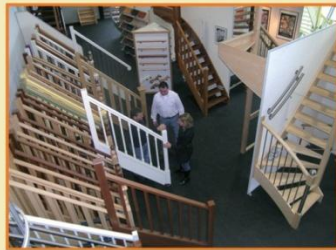
Lokkerdreef 14
4879 ND Etten-Leur

Tel.: (076) 508 80 00
Fax: (076) 503 33 43

Internet: www.vermeulen-trappen.nl

Groots in trappen

Showroom met 35 trapopstellingen,
geopend maandag tot en met zaterdag

Houten en stalen trappen voor particulier en bedrijf

BAGIJN TOOLS

BREDA

Bagijn Tools – Minervum 7219 – 4817 ZJ – Breda

Tel 076-5143399 – fax 076 5209953

e-mail bagijntools@planet.nl

Sinterklaas bezoekt REL.....

Op donderdag 1 december heeft Sinterklaas even tijd vrij gemaakt voor een bezoekje aan de jeugd van Rugbyclub Etten-Leur. Voor alle REL jeugdleden had de Sint, dit jaar vergezeld door drie zwarte pieten, een lekkere chocolade letter meegebracht.

verwijmeren groen bv

- **Particuliere tuinen**
- **Cultuurtechnische werken**
- **Groenvoorzieningen**
- **Boomverzorging**
- **Natuurbouw**

**Lage Vaartkant 7B
4872 NC Etten-Leur**

**Tel.: 076-5412347
Fax: 076-5420767
info@verwijmerengroen.nl
www.verwijmerengroen.nl**

AUTOBEDRIJF KNOBEL B.V.

Voorstevan 21

4871 DX Etten-leur

Telefoon 076-5012228

www.autobedrijfknobel.nl

Wij hebben hart voor uw auto

APK-keuringen

Totaal onderhoud

Div. occasions

Auto verkoop alle merken

Persoonlijke fitnessprogramma's, professionele begeleiding, groepslessen, gescheiden sauna's, trilplaat, zonnebank, kinderopvang, buitenactiviteiten & eigen praktijk voor fysiotherapie

Medisport Etten-Leur BV

Voorstevan 32 - 4871 DX - Etten-Leur

Tel. 076 50 10 001 - Website: www.medisports.nl

E-mail: info@medisports.nl

Saté/karaoke avond.....

Na een daverend succes van vorig seizoen wederom op de REL de beregezellige, heerlijke saté en karaoke avond

en wel op !! **11 februari 2012** !!

Noteer alvast in uwe agenda.

Vanaf de colts is iedereen welkom, dus jeugd, ouders van jeugd, senioren, partners van de senioren, en wel voor het luttele bedrag van **€ 25,00**.

En wat krijgt u hier allemaal voor, tis onvoorstelbaar, maar 't kan..

- onbeperkt kip-of varkens saté
- overheerlijke nasi
- volle bak ambiance
- ouderwetse REL-avond, met liederlijk gezang
- drank afgekocht van 19.00 uur tot 23.00 uur (om weer de kelen mee te smeren..)

Wees er snel bij want vol is vol

U kunt zich vanaf heden opgeven bij de satékoning Arthur Leendertz, en graag bij opgave de contanten, boter bij de vis.

Arthur

Vrienden voor het leven.....

Met zweetdruppels op zijn bovenlip keek de 48-jarige Jagers naar zijn vader, die zichzelf een Jägermeister inschonk. Jagers sr. kwam net thuis en moest bijkomen van de vrieskou. Een gevoelstemperatuur van -20 graden Celsius en een ijzige wind. Zo vlak voor

de kerst kon hij wel een opwarmertje gebruiken. Zijn zoon keek naar hem. Hij was blij dat hij weer bij zijn vader in de kamer zat, maar moest ook wel denken aan de moeilijke periode die hij zojuist had afgesloten. Hij was aan het terugkomen uit een diep dal en was er nog lang niet. Toch was hij terecht trots op zichzelf, want hij bouwde aan iets heel moois.

Het was allemaal zo'n 25 jaar geleden begonnen. De jonge Jagers werd door menigeen beschouwd als HET talent van Sportclub 't Opstootje en zijn sportcarrière maakte een stormachtige ontwikkeling door. Het ventje, dat al van jongs af aan lid was van 't Opstootje, won prijs op prijs en maakte jaar op jaar deel uit van alle nationale selecties. Ook de club was trots op hem en de leden benoemden hem tijdens een van de Algemene Ledenvergadering zelfs tot Bijzonder Lid. Overigens niet eerder dan dat daar een stevige discussie aan was voorafgegaan. Er was namelijk een behoorlijke groep leden die zich verzetten, waarschijnlijk omdat ze het zelf nooit zo ver hadden geschopt. Na een heldere uitleg door penningmeester Zeerenburg, lieten de leden zich uiteindelijk overtuigen en mocht Jagers zich, met slechts 1 stem tegen, voor de rest van zijn leven Bijzonder Lid noemen. Jagers was tijdens die vergadering afwezig geweest in verband met interlandverplichtingen, maar werd telefonisch op de hoogte gebracht door zijn vader. Hij liet zich de eretitel wel gevallen en voegde deze snel toe aan zijn toch al indrukwekkend curriculum vitae. Toen was er nog volstrekt geen sprake geweest van enig verval aan de zijde van de jonge sporter. Integendeel, hij sportte dat het zijn lieve lust was en hij ging altijd voorop in de strijd. Hij was in die tijd een voorbeeld voor velen, was topfit en leefde voor zijn sport.

Ook Sportclub 't Opstootje kreeg in die tijd echter te maken met een verre gaande professionalisering binnen de sport. Voor een kleine vereniging werd het moeilijker en moeilijker om zich op een hoog niveau te handhaven en het bestuur van de club deed er alles aan om dit in goede banen te leiden. Er werd fors in de topsport geïnvesteerd en er werden tal van pogingen gedaan om in de top mee te blijven draaien. Voorwaar geen eenvoudige opgave. De kleine Jagers was het boegbeeld van de club en ook wel hun trots en de gehele club was dan ook zwaar van slag toen ze via het plaatselijke sufferdje

moesten vernemen dat het talent midden in het lopende seizoen een profcontract had getekend bij een van de concurrerende sportclubs. Niemand was op de hoogte geweest

en zelfs zijn vader deed alsof hij van niets wist. Het beste maatje van de kleine Jagers, Jimmy Pleinens, was verbouwereerd, teleurgesteld en verdrietig. Zonder de kleine Jagers zou het wel heel moeilijk worden in de toch al zware competitie. Pleinens, volledig van slag, belde gelijk zijn vader, ook al zo'n ouwe rot van 't Opstootje: "Pa, heb je het nieuws al gehoord? Die kleine Jagers heeft een contract getekend en heeft ons verlaten". De ouwe Pleinens wist niet hoe te reageren, hij wist het ook niet meer en vreesde voor het ergste. Als clubman zou hij willen dat het anders was, maar ook hij zag donkere wolken hangen boven de club.

Het ging destijds allemaal in sneltreinvaart. Mede door het vertrek van het grootste talent, liep de halve selectie van het eerste team weg bij de club. Ze zagen er geen heil meer in en kozen eieren voor hun geld. De vrolijke vrienden van het tweede team, allemaal spelers die maar net of net niet aan het succes van 't Opstootje hadden geroken, keken het met een glimlach aan. Zij wonnen hun meeste wedstrijden, dronken liever dan dat ze speelden en vonden het allemaal wel prima zo. Ze namen in feite geen enkele verantwoordelijkheid voor de problemen waarmee de club zich geconfronteerd zag en deden alsof er niets aan de hand was. Nee, zij waren echte vrienden en zagen het verval van de club totaal niet. Zij maakten zich er liever druk over of het bestuur wel barbezetting had geregeld op de 'trainingsavonden', zodat het clubhuis tenminste tot laat open kon blijven.

Niet alleen op het sportieve vlak beleefde Sportclub 't Opstootje zware tijden, ook bestuurlijk was het kommer en kwel. Geen van de leden bleek in die tijd bereid om nog maar een stapje extra te zetten en de mannen vermaakten zich liever aan de bar en kankerden dat het een lieve lust was op alles wat er fout ging binnen de club. Maar een handje helpen, vergeet het maar. In hun optiek had de club wel voor zwaarder weer gestaan en zou deze storm ook wel weer overwaaien. Voorzitter Veel en penningmeester Zeerenburg deden alles wat ze konden, maar stonden er alleen voor en zaten met de handen in hun haar. Ze wisten niet hoe ze grote problemen te lijf moesten gaan. Sportclub 't Opstootje zat in een diep, diep dal. Het grootste dieptepunt werd bereikt toen voorzitter Veel en secretaris Pietersen zich op een donderdagavond met lood in hun schoenen moesten melden bij het nationale Bondsbestuur. Er was besloten het eerste team van 't Opstootje terug te trekken uit de competitie, omdat het niet langer aan haar verplichtingen kon voldoen. De pers rolde over de toch al veel geplaagde voorzitter heen en de verwijten waren niet voor de poes. Wat was er over gebleven van het verhaal van

de voorzitter aan het begin van het seizoen, dat 't Opstootje een rol van betekenis in de sub-top zou gaan spelen. Ook de reacties op Facebook en Twitter waren massaal en Veel hield zich amper staande. Hij hield tijdens het traditionele kerstdiner nog wel een opbeurende speech, maar de leden van 't Opstootje waren meer geïnteresseerd in de geserveerde rode wijn, dan in het verhaal van de voorzitter.

De jaren verstreken en na tal van degradaties speelde 't Opstootje nog slechts een rol in de marge. Hoewel het ledental redelijk stabiel was en er door diverse, met name oud-, leden pogingen werden ondernomen om de vereniging uit het slop te trekken, strandden deze jammerlijk.

De jonge Jagers verging het aanvankelijk een stuk beter. Het riante contract met de topclub, stelde hem in staat een luxe leventje te leiden. Hij schafte zichzelf een prachtige bolide aan, maakte bij veel van zijn zogenaamde vrienden indruk met dure feesten en hoge uitgaven en speelde best een paar leuke wedstrijden. Zo nu en dan had hij nog wel contact met zijn echte vrienden bij 't Opstootje. De malaise raakte hem wel, hij was een man van de club, maar hij moest al zijn energie stoppen in zijn profcarrière en had eigenlijk geen tijd om zich druk te maken over de problemen bij zijn oude club. Zijn vader, die helemaal gek werd van alle verwijten die hij kreeg, had nog wel wat pogingen ondernomen. "Kom toch terug, jongen. Lekker spelen met je oude maten en bouwen aan je maatschappelijke carrière". Zijn zoon bleek er niet gevoelig voor. Op en top sportman en als officier bij de luchtmacht hoefde hij slechts 20 uur in de week te werken. Omdat hij onderdeel was van het topsportprogramma van de landelijke overheid, kon hij de rest van zijn tijd besteden aan trainen, trainen en nog eens trainen. De jonge Jagers vermaakte zich uitstekend.

De eerste tekenen van verval traden op toen de kleine man na een zware avond tafelen een wedstrijd moest spelen tegen een andere titelkandidaat Den Woud. Jagers had een kater van jewelste, maar liet hier niets van blijken. Tijdens de warming-up ging het nog wel, maar na 16 minuten in de eerste helft liep hij een zware blessure op. Een zware jongen uit Oezbekistan liep tegen hem op en het talent brak zijn kaak. Normaal gesproken betekende een dergelijk contact niets voor de sterke Jagers, maar de drank van avond ervoor speelde hem parten. Hij werd direct door zijn altijd aanwezige vader Jan naar het ziekenhuis gebracht en hield op de weg ernaar toe zijn kaken op elkaar met een theedoek. Wanneer had zijn vader dit toch eerder gezien? De operatie moest

worden uitgesteld, omdat de dienstdoende specialist een te hoog alcoholpercentage in het bloed van de jonge sporter aantrof. Vanwege het beroepsgeheim van de specialist zou dit nieuws gelukkig nooit naar buiten komen. De kleine Jagers was maanden uitgeschakeld en verbleef maar liefst 4 weken in het Academisch Ziekenhuis. De door Sportclub 't Opstootje bezorgde fruitmand deed hem goed. Hoewel hij slechts vloeibaar

voedsel mocht nuttigen en de sporters van 't Opstootje hier niet over hadden nagedacht, was het het enige presentje dat hij die weken mocht ontvangen. Zijn nieuwe club liet niets van zich horen en ook via de sms kreeg hij uitsluitend berichten van zijn oude vrienden van 't Opstootje. De ouwe Vanille schreef: "Beterschap, jongen" en ook ontving hij een bericht van tweede team speler Ricky Pleinens. "Nu sta je even met je mond vol tanden 😊. Sterkte, vriend". De meest directe reactie kwam nog van oud-teamgenoot Tulp, die hem toebeet: "Heb je het schaamrood nu op je kaken?"

Het was de eerste keer dat Jagers zich eenzaam voelde en zich realiseerde dat zijn vrienden hem niet in de steek lieten. Hij herstelde voorspoedig en hoewel hij nog niet mocht trainen, kon hij zich al vrij snel weer bewegen. Vrolijk als altijd begaf hij zich in het uitgaansleven. Wat moest hij anders doen.

Jagers maakte zijn rentree in het nieuwe seizoen. Hij had er ruim 6 maanden uitgelegen en was amper fit toen de competitie weer begon. De kranten hadden bol gestaan met het nieuws dat hij eindelijk weer op de sportvelden te vinden zou zijn en hoewel Jagers op dat moment liever leuke dingen ging doen dan trainen, realiseerde hij zich terdege dat hij de verplichtingen uit zijn profcontract moest nakomen. Hij speelde de eerste twee wedstrijden als een krant, maar zijn trainer liet in de pers opmaken dat hij het logisch vond dat de ooit zo talentvolle speler zijn oude niveau nog niet te pakken had. Hij miste wedstrijdritme en zou ongetwijfeld weer terugkomen.

Tijdens de derde wedstrijd was de altijd zo rustige Jagers betrokken geraakt bij een incident. De scheidsrechter zag in een actie van Jagers een overtreding en floot ervoor. Jagers ging volledig uit zijn dak en schreeuwde de man met de fluit toe: "Gisteren mocht je je wijf niet naaien en nu naai je ons!" De rode kaart die volgde was volkomen terecht en zijn club verloor de wedstrijd. Met een man minder was er geen beginnen aan geweest. De nationale Sportbond legde Jagers een schorsing op van 5 wedstrijden en een boete van € 1000,00. Van de dat laatste lag Jagers totaal niet wakker, dat kon hij zich met zijn riante contract eenvoudig veroorloven. De schorsing beviel hem minder goed, al wist hij maar al te goed dat deze terecht was. Hij vereenzaamde verder en trok zich nog verder terug in het peperdure, door zijn club ter beschikking gestelde appartement.

Hij doodde zijn tijd met wandelen en tijdens een van die wandelingen liep Jagers diep in de nacht, in compleet desolate toestand Raul Dagleven tegen het lijf. Dagleven, een zeer talentvolle trainer uit het verre Zuid-Afrika, was sinds dit seizoen zijn coach en had al eerder met het jonge talent gewerkt. “Hi mate, what brings you here at this time of night?” Voor zover Jagers nog iets kon zeggen, hij wist het niet en verder dan een “just walking around and having fun” kwam het eigenlijk niet. Dagleven vond het een vreemde confrontatie en had met Jagers te doen. Hij kon zien dat de jongen niet gelukkig was.

Het kwam de jonge speler de volgende dag op een pittig gesprek met zijn coach te staan. Hij werd aangesproken op zijn houding en Dagleven sprak de hoop uit dat Jagers de draad weer zou oppakken. Door hard te trainen, volledig voor de sport te leven, zou hij vast snel zijn rentree maken in de selectie. Jagers was compleet van slag door het gesprek, waarschijnlijk omdat hij ook wel inzag dat zijn coach een punt maakte. Thuisgekomen opende Jagers zijn mailbox. Naast talloze SPAM-mailtjes vielen drie mailtjes hem bijzonder op. Ten eerste de uitnodiging van Sportclub 't Opstootje voor de jaarlijkse nieuwjaarsreceptie. Hoewel hij al anderhalf jaar weg was, stuurde de club hem nog stevast alle informatie en uitnodigingen. Men keek niet terug met wrok, gunde Jagers zijn succes en men realiseerde zich heus wel dat de jonge jongen destijds aan zijn eigen carrière moest denken. Het tweede mailtje was van zijn oude maatje Pleinens die zich afvroeg of ze elkaar niet weer eens moesten zien omdat het al zo lang geleden was en het derde mailtje was afkomstig van een journalist van het plaatselijke sufferdje. Hij was benieuwd hoe het met Jagers ging, had al lang niets meer van hem vernomen en hij wilde een special wijden aan de teloorgang van Sportclub 't Opstootje en de rol van Jagers hierin. Jagers klikte alle drie de mailtjes weg, nam nog een gezonde smoothie en ging naar bed. Morgen zou hij gaan trainen.

De jaren verstreken en Billy Biggens, Toontje Voetdorpe en Karelte van Binnen hadden

zojuist hun partijtje biljart afgerond en zouden zo meteen per deeltaxi naar huis worden gebracht. De rollator van Karelte was voorzien van een vlaggetje van Sportclub 't Opstootje en paste maar net in de achterbak van de taxi. Het was weer een mooi middagje 'ouwe koeien uit de sloot halen' geweest waarbij vooral de inmiddels op leeftijd zijnde Voetdorpe flink had zitten foeteren. Zij werden nog wel opgehaald om de wedstrijden van Sportclub 't Opstootje

bij te wonen, maar konden er eigenlijk geen plezier meer aan beleven. De nieuwe accommodatie, die zo'n tien jaar geleden was betrokken kon de heren niet bekoren en

het niveau was al helemaal niet om over naar huis te schrijven. De club was op sterven na dood en sukkelde mee aan de onderkant van de landelijke sportregionen. “Vroeger was alles beter, we beschikten over topspelers als Jan Joep, Jagers sr., Knakko en ook zelf wist ik aardig mee te komen. We zetten ons voor alles in en waren bereid een stapje extra te zetten. Moet je ze nu zien, dat stelletje lapzwasen. Niets hebben ze voor elkaar over. Eigenlijk is het allemaal begonnen met het vertrek van die kleine Jagers. Hoe kon het gebeuren dat ze dat mannetje hebben laten lopen? Hoe gaat het eigenlijk met hem?” Biggens, die nog regelmatig contact had met Jagers sr., had toevallig het laatste nieuws gehoord: “Die jongen zit helemaal in de put en schijnt gek te worden van eenzaamheid. Aan spelen komt hij niet meer toe en na een eerste zware blessure en talloze incidenten, heeft zijn club hem laten weten hem geen nieuw contract meer aan te bieden. Bij hem gaan de jaren ook tellen en de veelvuldige blessures hebben er ook voor gezorgd dat hij zo’n tien kilo zwaarder is. Vader en moeder Jagers maken zich ernstig zorgen om hem”. De ouwe rotten waren er stil van en hoopten dat de jongen het zou redden. Het bleef toch een product van hun club, van Sportclub ‘t Opstootje.

Adje den Hertog, echt een maatje van het eerste uur, trok zich het lot van Jagers enorm aan. Ook hij had zich gedurende zijn werkzame leven volledig gestort op de verdediging van het land en wist als geen ander hoe moeilijk het was om de aantrekkelijke zaken in het leven te weerstaan. Zelf was hij een aardige beoefenaar van de sport en had hij vrijwel zijn gehele sportcarrière doorgebracht bij Sportclub ‘t Opstootje. Hij wist hoe moeilijk het was om topsport te combineren met een maatschappelijke carrière en had zich al vrij lang geleden op het laatste gericht. Hij probeerde Jagers jr. te bellen, sprak voicemail bij hem in en stuurde hem sms-jes. Ook op berichten op Facebook reageerde Jagers echter niet en Adje begon zich behoorlijk zorgen te maken. Hij besloot hem op te zoeken en nadat hij diverse malen op zijn huisadres had aangebeld en niemand thuis trof, besloot hij Raul Dagleven te bellen. Dagleven had zich eigenlijk permanent over Jagers bekommerd en zou vast wel weten waar de eens zo talentvolle sporter zou uithangen. Het vermoeden van Den Hertog bleek juist. Volgens Dagleven was Jagers rond dit tijdstip van de dag, het was 3 uur in de middag, meestal te vinden in de sportschool: “I have no influence on him whatsoever, he is training all the time, hoping a new club will offer him a contract” was de mededeling van de topcoach. Adje begaf zich naar de landelijk bekende sportketen ‘Toecan’ en zag Jagers direct bij binnenkomst zitten trekken aan gewichten. Nat van het zweet keek hij droevig voor zich uit en pakte zo nu en dan een handdoek om zich af te drogen. Den Hertog had moeite om zijn tranen te bedwingen, zo droevig was aangezicht. De eens zo succesvolle topsporter was volledig eenzaam en zat overduidelijk in de put. Het leek alsof hij Den Hertog niet herkende, maar toen hij goed keek verscheen er op zijn gezicht een kleine glimlach. Jagers leek zich te schamen omdat hij zolang niets van zich had laten horen, maar hij was duidelijk blij met de komst van zijn oude vriend. Hij sprak het ook uit: “Ad, jongen wat ben ik blij je te

zien. Hoe gaat het met je”? “Met mij gaat het goed” luidde zijn antwoord “maar belangrijker is hoe het met jou gaat. Zo te zien niet zo goed. Ik denk dat ik maar eens wat hulptroepen ga inschakelen.

Direct na het telefoontje van Den Hertog waren oud-trainer Rijn, Baske Laan en Te Oud in de auto gesprongen. Een oude maat van 't Opstootje had hulp nodig en dan laat je vanzelfsprekend alles uit je handen vallen. Te Oud, een echte Opstoter, was ook na de terugval van zijn club in een diep dal terechtgekomen. Hij had het niet zien aankomen en belandde in een zware depressie. Zijn hele verzameling Belgische bieren had hij in een paar weken opgedronken en pas nadat hij in een ontwenningkliniek had gezeten, was hij van de drank afgeraakt. Diezelfde ontwenningkliniek was zijn redding geweest en vanaf dat moment had Te Oud de draad van het leven weer weten op te pakken. Toen Rijn zijn auto voor de sportschool van Jagers parkeerde, had Te Oud, ooit teammanager van het zeer succesvolle eerste team van 't Opstootje, talloze telefoontjes gepleegd. De overgebleven sponsors van 't Opstootje waren allemaal bereid te helpen en een duitje in de zak te doen, voor de ooit zo talentvolle jongen. Zodoende kon er woonruimte worden geregeld en zouden psychologen zich over 'het probleem Jagers' kunnen buigen.

Jagers barstte in tranen uit toen hij de overige maten zag en wist niet wat hij moest zeggen. Wat had hij ze gemist en hij voelde zich goed bij zoveel warmte en gaf aan maar wat graag terug te keren naar zijn geboorte-regio. Vanaf dat moment ging alles snel. Gedurende een periode van 8 weken was de kleine Jagers door de malle molen van de medische wereld gegaan en hadden specialisten proberen te achterhalen wat er met het kleine ventje aan de hand was. De vereenzaming had diepe sporen achtergelaten en Jagers moest een intensief programma doorlopen. Hij kwam als herboren naar buiten en zijn ouders wachtten hem bij de hoofdingang op. Ze waren altijd al trots op hun zoon geweest en dat was nu nog een graadje erger. Een grote groep leden van 't Opstootje was er ook en zij begonnen te applaudisseren toen ze Jagers jr. herboren door de schuifdeuren zagen komen. Met een stralende lach bedankte Jagers iedereen voor hun aanwezigheid, maar vooral voor de steun die hij de afgelopen moeilijke periode had mogen ontvangen. Het had hem goed gedaan en het had hem duidelijk gemaakt dat zijn vrienden bij Sportclub 't Opstootje vrienden voor het leven waren. Nadat vader Jagers zijn glaasje Jägermeister op had en weer enigszins op temperatuur was gekomen, ontstak junior de kerstverlichting en nam hij het woord. “Pa, ik heb er eens goed over nagedacht. Eigenlijk heb ik wel heel veel te danken aan 't Opstootje en als je ook ziet hoe die gasten mij in mijn moeilijke periode hebben gesteund, dan moet ik iets terugdoen. Ik

Jagers barstte in tranen uit toen hij de overige maten zag en wist niet wat hij moest zeggen. Wat had hij ze gemist en hij voelde zich goed bij zoveel warmte en gaf aan maar wat graag terug te keren naar zijn geboorte-regio. Vanaf dat moment ging alles snel. Gedurende een periode van 8 weken was de kleine Jagers door de malle molen van de medische wereld gegaan en hadden specialisten proberen te achterhalen wat er met het kleine ventje aan de hand was. De vereenzaming had diepe sporen achtergelaten en Jagers moest een intensief programma doorlopen. Hij kwam als herboren naar buiten en zijn ouders wachtten hem bij de hoofdingang op. Ze waren altijd al trots op hun zoon geweest en dat was nu nog een graadje erger. Een grote groep leden van 't Opstootje was er ook en zij begonnen te applaudisseren toen ze Jagers jr. herboren door de schuifdeuren zagen komen. Met een stralende lach bedankte Jagers iedereen voor hun aanwezigheid, maar vooral voor de steun die hij de afgelopen moeilijke periode had mogen ontvangen. Het had hem goed gedaan en het had hem duidelijk gemaakt dat zijn vrienden bij Sportclub 't Opstootje vrienden voor het leven waren. Nadat vader Jagers zijn glaasje Jägermeister op had en weer enigszins op temperatuur was gekomen, ontstak junior de kerstverlichting en nam hij het woord. “Pa, ik heb er eens goed over nagedacht. Eigenlijk heb ik wel heel veel te danken aan 't Opstootje en als je ook ziet hoe die gasten mij in mijn moeilijke periode hebben gesteund, dan moet ik iets terugdoen. Ik

heb vanmiddag een aantal van mijn generatiegenoten gebeld en ze reageerden allemaal enthousiast. Ik heb een nieuw bestuur geformeerd. Zeerenburg kan gerust zijn en hoeft vanaf nu niets meer te doen en kan van zijn oude dag gaan genieten. Pleinens wordt penningmeester, Tulp secretaris, Unie gaat de sponsoring doen en Rijn gaat er weer voor zorgen dat we binnen de kortst mogelijke tijd weer op het hoogste niveau spelen. Nergens heb ik in mijn leven zulke goede vrienden getroffen als bij 't Opstootje. Een club die vrienden voortbrengt en waar je altijd wat aan zult hebben. Bij zo'n club wil je toch horen, Pa"? Jagers sr., een lid van het eerste uur van Sportclub 't Opstootje, was blij met de reactie van zijn zoon, schonk nu twee glaasjes Jägermeister in en wist dat het een mooie Kerst zou worden. Zijn zoon was terug op aarde!

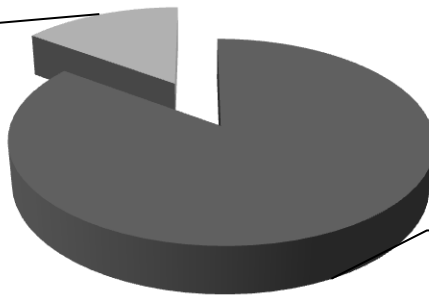

Contributiemeter.....

Contributiemeter seizoen 2011 - 2012

Peildatum 18 dec. 2011

Openstaande
contributie
15%

Reeds betaald
85%

HAARSTUDIO

Korte Brugstraat 14 - 4871 XS Etten-Leur

Tel. (076) 501 65 09

De Vrienden van Rugbyclub Etten-Leur

Het gaat steeds beter met de vrienden van Rugbyclub Etten-Leur. We staan nu op maar liefst 52 Vrienden!!

Doel

Doelstelling van “vrienden van Rugbyclub Etten-Leur” is om duurzaam een financieel impuls te geven aan de exploitatie van onze club. Dit doen de deelnemers door met de vereniging overeen te komen om tenminste voor 3 opeenvolgende jaren een bedrag van € 100,- te doneren. De deelnemers ontvangen jaarlijks een factuur van REL voor hun bijdrage. Deze overeenkomst gaat in met ingang van het rugbyseizoen 2010-2011.

Aanwending

De opbrengst zal volledig aangewend worden over de volledige breedte van de vereniging voor zowel de jeugd als de senioren. De opbrengst zal als aparte post in de resultatenrekening van REL worden verantwoord. Daarmee is de volledige administratie van “vrienden van Rugbyclub Etten-Leur” inzichtelijk en controleerbaar voor de ALV en de kascommissie.

Vermelding

De deelnemers zullen in het clubhuis op een representatieve manier worden vermeld. Elke uitgave van het Scrumpie wordt de lijst met deelnemers gepubliceerd. Deelnemers, lid of geen lid, zullen steeds het Scrumpie en wekelijks de convocatie ontvangen. Als blijk van waardering zullen de Vrienden van Rugbyclub Etten-Leur aan het einde van het rugbyseizoen worden uitgenodigd voor een gezamenlijke BBQ.

Ontbinding

Het brengen van de begroting naar een hoger niveau, is onlosmakelijk verbonden met sportieve ambities. Indien de vereniging lager gaat spelen dan 1e klasse bestaat de mogelijkheid voor de donateur, zonder dit verder te motiveren, verder af te zien van deelname aan “vrienden van Rugbyclub Etten-Leur”.

Mocht je na het lezen hiervan interesse hebben om een van “De Vrienden van Rugbyclub Etten-Leur” te worden, dan is het aanspreken van één van de bestuursleden van REL voldoende.

De Vrienden van Rugbyclub Etten-Leur tot nu toe ziet u op de volgende pagina

De Vrienden van Rugbyclub Etten-Leur tot en met vandaag

Thierry Bayle	Familie Mönnink	Mels Teunissen
Mike Stapel	Jaap Janssen	De Roovertjes
Theo van de Broek	Govert Handstede	Arnoud de Rade
Jos Aarts	René Pijnenburg	Frank van Nielen
Gerard Segers	Joost Gielen	Ton van de Sande
Cees Evers	Aad van Buitenen	Familie Taylor
Jörgen Bond	Frans van der Laan	Mark van de Klundert
Jan de Jong	Johan Hereijgers	Mark Pigmans
The Tooly Family	HSV The Stags	Herman Popeyus
Rob van der Kruijssen	Niek Schelling	Jeroen van Boxel
Leo Ketelings	Ronald Bronder	Dave Engels
Thijs van der Made	Maarten Vermeulen	Rien van de Sande
Joop Jansen	Pim Mossou	Jack Bond
Peter Dijs	Walter van der Mast	Arie van Krimpen
Kees van Gils	Paul Evers	Nick Martens
Ed Mulder	Christ Rijnen	Three Sakko's
Frans Stoot	Koen Geerts	Mieke Lucas
Nuiten & Co		

Sta je er nog niet bij en wil je graag REL steunen door Vriend van Rugbyclub Etten-Leur worden? Dan is één mailtje naar penningmeester@rugbyclubettenleur.nl voldoende.

Oud vs Jong REL op 8 januari a.s.....

Op zondag 8 januari wordt er wederom de wedstrijd Oud REL tegen Jong REL georganiseerd. De K.O. is om 14.30uur. Uiteraard zal de Leurse Leut niet ontbreken. De captains van Oud en van Jong zullen hun spelers binnenkort benaderen om een zo sterk mogelijk team in de wei te krijgen. Het uitgangspunt is natuurlijk altijd dat iedereen die kan en wilt spelen met zijn tasje op zondag 8 januari aanwezig is.

Café Corenmaet, een
café met kaart en een
gratis gulle glimlach.
Eten en drinken gaan
hier hand in hand.

café
CORENMAET

Havermarkt 1 • 4811 WG Breda • Tel.: 076-5211350
www.corenmaet.nl

MSE
SYSTEMS

*Laadkleppen
&
Bedrijfswageninrichting*

Etten-Leur 076-7506421 www.mseseystems.nl

REL, een potent clubke.....

Van de jeugdcommissie.....

En toen was het alweer bijna Kerst.....

En wat is er weer een hoop gebeurd binnen onze club. Laat ik me tot de jeugd beperken, vele wedstrijden gespeeld de afgelopen maanden, een veel drukker programma dan vorig jaar voor de TBM, wat fijn dat we alweer zoveel hebben gerugbyed.

Dank jullie wel, jeugd TC, voor het aanmelden en regelen van deze TBM toernooitjes.

De clusters met andere clubs, die voor ons onvermijdelijk zijn, komen ook steeds beter uit de verf. De oudere jeugd traint al regelmatig met hun clustermaten, voor de jongere jeugd zijn de afgelopen week ook afspraken gemaakt om hier in het nieuwe jaar wat meer structuur aan te geven.

De trainingen lijken ook beter op de rit, er is weer wat rust gecreëerd in de diverse categorieën. We hebben een aantal colts bereid gevonden om samen met de huidige trainers onze jongste jeugd de rugby fitnesses bij te brengen en dit begint langzaam zijn vruchten af te werpen.

Als jeugdcommissie zitten wij niet stil. We zijn volop bezig met de voorbereidingen van de CJC en TBM dag. Houdt jullie mailbox in de gaten want binnen nu en een paar dagen zal de datum van deze 2 dagen bekend gemaakt worden en kunnen jullie je opgeven.

Dan komt al weer sneller dan we denken het pre-paas-toernooi eraan. Alle jeugdcategorieën zullen hieraan deelnemen en dan hebben we alle handen weer nodig, bij deze dus een oproep aan alle ouders om de site in de gaten te houden, we zullen tegen die tijd zeker weer een beroep op jullie doen om er samen een geslaagde dag van te maken.

En last but not least, de trip, ook dit jaar gaan we met de jeugd natuurlijk weer een weekendje weg. We zijn aan het brainstormen en hebben al een paar ijzers in het vuur. Hier kunnen wij jullie in de volgende Scrummie meer over vertellen.

Rest mij nog jullie allen hele fijne feestdagen toe te wensen en voor 2012 veel geluk en wijsheid.

Namens de jeugdcommissie,
Charlotte Taylor.

bakkerij

MARK ELIAS

GROENSTRAAT 5 – TEL. 076-5412206 – PRINSENBEEK
KORTE BRUGSTRAAT 4 – TEL. 076-5441160 – ETTEN-LEUR

REL bordssponsors.....

Van Leerzem Italiaanse keukens

ETW Breda bv

Target Standbouw bv

Accept Development

Sakko Stucadoors

Bresam Heftrucks

Soton BV

Café Corenmaet

Joop & Helma

Verpo totaalstoffering

Schut Flexible Packaging

Café Hof van Holland

Luyten Adviesgroep

Verdaasdonk Hoogwerkers

Café Hotel Het Witte Paard

Rotterdam Rail Feeding

AVS Engineering

MSE Systems

X-treme sportswear

Promises Graphic Designers

Verdaasdonk

STEIGERS HOOGWERKERS METAALBANKWERKERIJ

verkoop • verhuur • onderhoud & keuring

Notselseweg 3 • 4856 AH STRIJBEEK
+31(0)76 - 565 49 83 • www.verdaasdonkstrijbeek.nl

